

گزارش یک مورد سنگ ادراری استروویتی یک طرفه انسدادی در یک قلابه گربه پرشین ۳ ساله

شادی موسوی^{۱*}، سهیل تولایی^۱، سید محمد مجتهدزاده^۱، نازنین دابی^۱،

^۱بخش بیماری های داخلی دام های کوچک، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

Shadi_10952@yahoo.com

مقدمه: سنگ های استروویتی، کلسیم اگزالات، اورات و سیستین بیشترین مورد گزارش شده در بین سنگ های ادراری دستگاه ادراری فوقانی هستند استروویتی بیشتر در سگ ها و کلسیم اگزالات بیشتر در گربه ها شایع است گسترش سنگ های ادراری از میان سالی (۷سال) به بعد رخ می دهد که می توانند منجر به انسداد شوند علائم بسته به شرایط می تواند متفاوت باشد؛ بی اشتها، کاهش وزن، بی حالی، پنهان شدن و گاهی ممکن است هم‌چون برون بدون درگیری قسمت تحتانی دستگاه ادراری مشاهده شود، همچنین گاهی ممکن است هیچ گونه علائمی وجود نداشته باشد و آن را به صورت تصادفی تشخیص دهند مواد و روش کار: یک قلابه گربه ۳ ساله پرشین با سلیقه ی کم اشتها و استفراغ به کلینیک درمانی ایران پت مراجعه کرده و در معاینات بالینی بزرگ شدگی یک طرفه ی کلیه ی راست مشاهده گردید، کیس مذکور مشکل خاصی در زمان ادرار کردن نداشته و هیچ کدام از علائم سندروم دستگاه ادراری تحتانی را نداشت، آزمایش شمارش تعداد کل سلول های خونی و آزمایش کامل فاکتور های بیوشیمیایی و همچنین سونوگرافی محوطه ی شکمی به منظور شروع رهیافت مورد ارزیابی قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: آزمایشات نشان دهنده ی افزایش سطح اوره (۱۰۳.۷)، کراتینین (۷.۴) و فسفر (۸) بود، سونوگرافی و رادیوگرافی محوطه ی شکمی حضور یک عدد سنگ در میزنا ی سمت راست و هیدرونفروز شدید یک طرفه (کلیه راست) را نشان داد، سیستوستنژ مثانه به منظور آنالیز ادراری انجام گرفت که نشان دهنده PH ۶.۵: و استروویتوری بود، پس از ۲۴ ساعت نفرکتومی کلیه راست انجام گرفت و سنگ میزنا ی مورد آنالیز قرار گرفت که نشان دهنده ی ۲۰٪ کلسیم اگزالات و ۸۰٪ استروویت بود. ۳۰ روز پس از انجام نفرکتومی و مایع درمانی و اصلاح جیره به جیره بیماران کلیوی و همچنین استفاده از فسفات بایندر ها وضعیت عمومی حیوان مساعد و سطح SCr ۲.۴ بود که نشان دهنده ی نارسایی مزمن کلیوی درجه ۲ می باشد در نتیجه در زمان ارجاع کیس نارسایی حاد کلیوی نیز قابل تایید می باشد. کلمات کلیدی: گربه، سندرم، دستگاه ادراری تحتانی، استروویتوری

شیوع سویه های اشرشیاکلی تولید کننده ی شیگاتوکسین و انتروهموراژیک در فصول مختلف در بزهای ارجاع شده به کشتارگاه خرم آباد

علی کولیوند^{۱*}، علی خنجری^۲، مهران نادی زاده^۳، مه نگار اسدی^۳، فاطمه سادات بنی فاطمه^۳، علی باجانی^۳

۱. فارغ التحصیل دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی گرمسار- ایران

۲. دانشیار گروه بهداشت و ایمنی مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران- ایران

۳. دانش آموخته دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی گرمسار- ایران

a.kolivand90@yahoo.com

مقدمه: باکتری اشرشیاکلی تولید کننده ی شیگاتوکسین، یکی از مهم ترین پاتوژن های قابل انتقال از طریق غذا محسوب می شود. بیماری های انسانی از اسهال های خفیف تا خونی و سندروم همولیتیک اورمیک می تواند در نوزادان، کودکان و بزرگسالان به وقوع بپیوندد. لذا هدف از این مطالعه تعیین شیوع سویه های اشرشیاکلی تولید کننده ی شیگاتوکسین و انتروهموراژیک در فصول مختلف در بزهای ارجاع شده به کشتارگاه خرم آباد می باشد. مواد و روش کار: مجموع ۲۸۲ عدد جدایه از مدفوع و ۲۲۳ عدد جدایه ی متعلق به لاشه ی بز از نظر حضور ژن های حدت ۱ stx^۲ و eae^۲ مورد ارزیابی قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: فراوانی STEC در مدفوع و لاشه به ترتیب ۱۸/۴۲ و ۸/۷ درصد بود. در منطقه حاضر، بز را می توان به عنوان مخزن بالقوه ی بدون علامت و انتشار دهنده ی پاتوتیپ های EHEC/STEC در نظر داشت. فصل های بهار و تابستان دارای بیشترین آلودگی بود. پایش سویه های تولید کننده ی شیگاتوکسین در سیستم های بهداشتی مراکز تامین مواد غذایی مخصوصا با منشا دامی و افزایش سطح بهداشت این اماکن جهت کاهش آلودگی های مدفوعی مکررا توصیه می شود. کلمات کلیدی: اشرشیاکلی، خرم آباد، انتروهموراژیک، STEC، بز